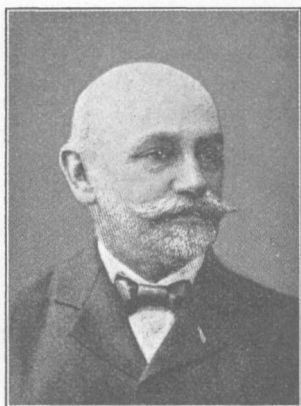

Forpagter Otto Höffding.

Der er i Rækken af vort Landbrugs ledende Mænd atter bleven en Plads tom ved Forpagter Höffdings Død den 22. April efter en Operation for en Tarmlidelse. For de fleste kom Dødsbudskabet uventet, thi han syntes endnu i enhver Henseende at være en kraftig Mand, og med Sorg er det modtaget, thi Døden, hvis Valg for vor menneskelige Bevidsthed ofte er isnende gaadefuldt, har

denne Gang indhentet en Mand, hvis personlige Egenskaber kun havde skabt ham Venner blandt den store Kreds af Landmænd, med hvilke hans fremskudte Stilling indenfor det sjællandske Landbrug havde bragt ham i Berøring.

Mellem Höffdings Karakter og Liv var der en vis naturlig Forbindelse. For denne retskafne, besindige og ligevægtige Mand formede Livet sig retlinjet, uden Brydninger og store Oplevelser, men lykkeligt baade ved de rent personlige Forhold indadtil og de samfundsnyttige Resultater udadtil.

Han fødtes i Kjøbenhavn den 12. Januar 1847 i en anset og velhavende Købmandsfamilie — en ældre Broder af ham er Filosofen *Harald Höffding* — og kom 17 Aar gammel til Landbruget. Han tog 1869 Landbrugs-eksamen, og efter i et Par Aar at have været Forvalter i Sverige foretog han en større landøkonomisk Studierejse i Storbritannien, Frankrig og Schweiz. Og i 1874 overtog han Forpagtningen af Strandegaard ved Fakse, som han besad lige til sin Død.

Snart lagde det offentlige Liv Beslag paa Forpagter Höffdings Arbejdskraft, og villig bar han sin Del af Dagens

Møje. 1877 blev han Medlem af Udvalget til Fremme af Huslodders Dyrkning og Formand for Fællesudvalget for denne Sag i Præstø Amt, og Aaret efter valgtes han ind i Bestyrelsen for Amtets Landboforening, for hvilken han senere blev Næstformand. Efterhaanden blev han Medlem af en Mængde forskellige Udvalg — saaledes t. Eks. Formand for Avlscenterudvalget for Kvæg af rød dansk Malkerace — af Sogneraad og af Aamtsraad, og i Aaret 1896 valgtes han ind i Bestyrelsen for de samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift og blev Formand for deres Husmandsudvalg, i hvilket han indlagde sig stor Fortjeneste af Husmandssagen. Elleve Aar efter, i 1907, blev han ved Svigerfaderen, Etatsraad *H. Valentiners* Afgang valgt til Fællesforeningens Formand. Nævnes kan det endnu, at han ved almindelig Stemmegivning af Landhusholdningsselskabets Medlemmer 1902 indvalgtes i Selskabets Bestyrelsesraad, og at han var Medlem af dets i 1908 nedsatte Landarbejderudvalg.

Forpagter *Höfdding* besad mange gode Egenskaber for at udfylde den ledende Stilling, han saaledes efterhaanden kom til at indtage. Han ejede et solidt Fond af Kundskaber paa Landbrugets forskellige Omraader og en levende Interesse for dettes Ve og Vel. Fremtrædende Karakteregenskaber hos ham var en stærk Pligtfølelse og en besindig Ro, og hans Arbejde fik derfor over sig et Præg af praktisk Sans og sund Tænkning. I sin personlige Optræden var han altid jævn og elskværdig, fuldt ud at stole paa, han ejede *le courage de son opinion*, og han fulgte helst altid den lige Linje mellem 2 Punkter, uagtet han selvfølgelig godt vidste, at er den end den korteste Vej, er den ikke altid den nemmeste. Derfor var ogsaa Forpagter *Höfdding* en Mand, man nærrede fuld Tryghed til, man vidste, at denne *Gentleman* kun lod sig lede af Hensyn til, hvad han i hvert enkelt Tilfælde ansaa for ret og rigtigt. Saa vist som Mænd af *Höfddings* Støbning er sjældne, saa sikkert er hans Død et smerteligt Tab for Landbruget.